

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/203/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811205599
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8811205599.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudkýň JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v právnej veci žalobkyne J. P., C. XXXX/XXA, XXX XX F. nad A., proti žalovanému T. P., P. C. XXXX/XXB, XXX XX F. nad A., o zaplatenie 1.011,92 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 4C/159/2011 - 160 zo dňa 29.04.2014 jednohlasne takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa okrem výroku, ktorým súd žalobu žalobkyne čo do zvyšku zamietol.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zaviazal žalovaného uhradiť žalobkyni sumu 487,92 Eur, ktorú mu povolil uhradiť v mesačných splátkach po 50 Eur splatných vždy do 20.dňa toho ktorého mesiaca, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod následkami straty výhody splátok.

Súd žalobu žalobkyne čo do zvyšku zamietol. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobkyňa pôvodne žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 465,38 Eur ako nedoplatok na nájmomnom a službách s ním spojených. Trovy konania nežiadala priznať. Uviedla, že so žalovaným sú rozvedení, byt na P. C. XXX/XX bol pridelený súdom žalobkyni do nájmu od 01.04.2011. V tomto byte býva žalobkyňa so svojimi maloletými deťmi, za ktorý byt riadne platí. V byte býva aj žalovaný, ktorý jej za bývanie v tomto byte riadne neplatí.

V prejednávanej veci prvostupňový súd rozhodol rozsudkom č.k. 4C/159/2011 - 38 dňa 13.10.2011, ktorým zaviazal žalovaného uhradiť žalobkyni sumu 413,89 Eur, ktorú mu povolil uhrádzať v splátkach.

Vo zvyšku nárok žalobkyne zamietol.

Rozsudok súdu prvého stupňa bol uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 17Co/43/2012 - 78 zrušený len čo do vyhovujúcej časti. Zamietavá časť sa stala právoplatnou.

Následne žalobkyňa rozšírila svoj uplatnený nárok tak, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1 058,36 Eur za obdobie od 01.04.2011 do 31.12.2011 a za rok 2012 za obdobie od 01.01.2012 do 30.06.2012. Následne žiadala zaplatiť aj sumu 1 011,92 Eur za obdobie od 01.04.2011 do 30.07.2012, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Prvostupňový súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil, že nárok žalobkyne je daný podľa § 451 ods. 1,2, podľa § 454, § 456 Občianskeho zákonníka.

Právo spoločného nájmu bytu účastníkov tohto konania k bytu č. X pozostávajúceho z 3 izieb, kuchyne a príslušenstva na X.posch. v bytovom dome č. XXX/XX, na P. C., vo F. nad A. bolo rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 22.02.2010 č.k. 4C/261/2010 - 34 zrušené. Výlučnou vlastníčkou bytu sa stala žalobkyňa. Tento byt žalovaný aj naďalej užíva, čo sám vo svojej výpovedi potvrdil. Žalobkyňa žiadala od žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie za obdobie od 01.04.2011 do 30.07.2012 celkovo sume 1 011,92 Eur.

Za uvedené obdobie žalovaný uhradil žalobkyni sumu 547,20 Eur, čo predstavuje 10 x po 54,72 Eur za obdobie od apríla 2011 do januára 2012. Od februára 2012 do augusta 2012 dlh predstavuje sumu 560 Eur, teda 7 x po 80 Eur. Spolu žalovaný zaplatil žalobkyni 1 107,20 Eur. Uvedené je možné zistiť z poštových poukazov, ktoré predložil prvostupňovému súdu.

Prvostupňový súd dospel k záveru, že žalovaný by sa mal na úhradách nájomného podieľať vo výške 1. Úhrada výšky nájomného závisí od časti nehnuteľnosti, ktorú ten ktorý z účastníkov užíva. V prejedávanej veci ide o 3-izbový byt, kde v priebehu konania nebolo jednoznačne zistené, aký je rozsah užívania jednotlivých priestorov v byte. Žalobkyňa tvrdila, že žalovaný užíval dve izby a ona s deťmi jednu; žalovaný tvrdil, že užíva iba jednu izbu a žalobkyňa s deťmi dve izby. V priebehu konania táto okolnosť preukázaná nebola, a tak prvostupňový súd vychádzajúc z ustanovenia § 136 O.s.p., podľa ktorého ak možno výšku nárokov zistiť len s nepomernými ťažkosťami, alebo ak ju nemožno zistiť vôbec, určí ju podľa svojej úvahy. Podľa úvahy prvostupňového súdu vzhľadom na to, že sa nedalo preukázať, v akom rozsahu ktorý z účastníkov konania uvedenú nehnuteľnosť užíva, žalovaný bol zaviazaný na úhradu polovice sumy nájomného. Za obdobie od 01.04.2011 do 31.12.2012 bolo žalobkyňou uhradené nájomné vo výške 1 048,86 Eur. Za obdobie od 01.01.2012 až do 31.07.2012 nájomné bolo uhradené vo výške 815,78 Eur. Teda spolu táto suma predstavuje 1 864,64 Eur, z čoho polovica, za ktorú zodpovedá žalovaný predstavuje 932,32 Eur.

Vo vzťahu k poplatkom spojeným s užívaním bytu, tieto sú vyrátané na počet osôb v domácnosti. Z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za obdobie od 01.04.2011 do 31.12.2011 a za obdobie od 01.01.2012 do 31.07.2012, poplatky spojené s užívaním boli rozrátané na 3 osoby. Prvostupňový súd preto žalovaného zaviazal uhradiť náklady spojené s užívaním bytu v rozsahu 1/3 vyúčtovaných nákladov. Tieto vyúčtované náklady predstavujú služby spojené s užívaním bytu a spojené s bývaním, ktoré platila žalobkyňa. Ide o bezdôvodné obohatenie odporcu, ktoré v období od 01.04.2011 až do 31.12.2011 predstavuje 669,44 Eur. Podľa vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za obdobie od 01.01.2012 do 31.07.2012 tieto náklady predstavujú 759,91 Eur. Prvostupňový súd vychádzal zo skutočných nákladov, nezohľadňoval preplatky a nedoplatky, ktoré vyplývali z dopredu stanovených platieb podľa platobných výmerov. Spolu tieto náklady za žalované obdobie predstavujú 1 429,35 Eur, kde opäť 1/3 nákladov zo strany odporcu predstavuje bezdôvodné obohatenie vo výške 476,45 Eur.

Žalobkyňa si uplatnila aj bezdôvodné obohatenie z titulu úhrady poplatkov za zálohovo platenú elektrinu, plyn, rozhlas a televíziu. Pri úhrade týchto poplatkov prvostupňový súd zistil, že nie je možné ich rozrátat ani podľa počtu osôb, ale ani podľa podlahovej plochy užívanej nehnuteľnosti, preto zaviazal žalovaného ako dospelého člena domácnosti podieľať sa na týchto výdavkoch v podiele 1. Výška platenia týchto poplatkov vychádza z dokladov SIPO II. za každý mesiac od apríla 2011 do júla 2012. Spolu za toto obdobie uhradila žalobkyňa za plyn, elektrinu a rozhlas a TV spolu 593,24 Eur. Od uvedenej sumy prvostupňový súd odrátal preplatok za elektrinu vo výške 197,59 Eur za obdobie od mája 2011 do mája 2012 podľa faktúry č. 2110531768 vystavenej dňa 06.05.2012. Zároveň od tejto sumy odpočítal aj preplatok za plyn v sume 22,96 Eur za obdobie od mája 2011 do mája 2012 podľa faktúry č. 7442106679 zo dňa 23.05.2012. Teda spolu uhradené platby za plyn, elektrinu, rozhlas a TV za celé obdobie, za ktoré žalobkyňa požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia, predstavuje sumu 372,69 Eur. Žalovaný bola preto uloženú povinnosť sa podieľať na týchto nákladoch vo výške 1, ktorú žalovaný dlhuje žalobkyni z titulu bezdôvodného obohatenia vo výške 186,35 Eur.

Spolu výška bezdôvodného obohatenia žalovaného predstavuje 1 595,12 Eur, ktorá pozostáva zo sumy 932,32 Eur z titulu nezaplatenia nájomného za užívanie bytu, zo sumy 476,45 Eur, ktorá suma predstavuje poplatky v súvislosti s vyúčtovaním nákladov za služby spojené s byvaním a zo sumy 186,35 Eur, ktorá suma predstavuje podiel žalovaného na nákladoch hradených prostredníctvom SIPO II. Sám žalovaný zaplatil žalobkyni sumu 1 107,20 Eur. Túto sumu je potrebné od dlhu odpočítať a potom vznikne v neprospech žalovaného rozdiel vo výške 487,92 Eur za obdobie od 01.04.2011 do 30.07.2012, ktorý predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobkyne.

O výhode uhradiť dlh v splátkach prvostupňový súd rozhodol podľa § 160 ods. 1 O.s.p.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s tým, že miera úspechu a neúspechu účastníkov konania bola v pomere úspech žalobkyne vo výške 48,22 % a neúspech 51,78 %. Keďže ide o približne rovnaký úspech a neúspech účastníkov konania, obaja účastníci konania sa vzdali práva na náhradu trov konania, preto im prvostupňový súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Namietal, že prvostupňový súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď mu určil uhradiť 1/3 z nájmu a 1 z platieb za elektrinu, plyn, rozhlas a TV, s čím nesúhlasí, pretože je len štvrtým nájomníkom v byte. Na deti platí výživné, do rozvodu výdavky na byt platil on.

K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a zaviazal žalovaného na úhradu všetkých trov spojených s konaním v tejto veci. Podaním odvolania žalovaný len predlžuje lehotu na to, aby nemusel zaplatiť, čo mu súd prisúdil. Súhlasila s rozhodnutím súdu, aj keď nebolo celkom podľa jej predstáv. Na základe správania sa žalovaného bola donútená z bytu odísť spolu s deťmi bývať do podnájmu.

Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ustanovením § 214 ods. 1,2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Prvostupňový súd správne zistil skutkový stav, správne aplikoval právny predpis a správne vo veci aj rozhodol. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnym záverom súdu prvého stupňa.

V priebehu konania pred prvostupňovým súdom bolo jednoznačne preukázané, že v spornom byte na P. C., ktorý ostal v nájme žalobkyne bývajú nielen žalobkyňa, deti, ale aj žalovaný. Žalovaný sa na úhradách spojených s užívaním bytu ako takého, ako aj na úhradách v súvislosti s poplatkami vyplývajúcimi zo SIPO II. a na úhradách vyúčtovaných poplatkov v súvislosti s užívaním bytu od správcu bytu, riadnym spôsobom nepodieľa, žalobkyni prispieva sumou menšou, než v skutočnosti je povinný. Preto prvostupňový súd za obdobie od 01.04.2011 do 31.07.2012 stanovil žalovanému po započítaní už realizovaných platieb žalovaným uhradiť nedoplatok vo výške 487,92 Eur v splátkach. Tento nedoplatok, ako to správne konštatoval prvostupňový súd, má charakter bezdôvodného obohatenia, keďže za žalovaného plnila žalobkyňa v prospech dodávateľov týchto služieb, preto je povinný žalovaný jej za už realizované platby za osobu žalovaného žalovaný doplatiť. Pokiaľ sa týka užívania bytu, bolo zistené, že žalovaný užíva, rovnako aj žalobkyňa spolu s deťmi, byt. Žalobkyňa tvrdila, že žalovaný užíva viac ako pol bytu, žalovaný rozsah užívania bytu nepreukázal, preto prvostupňový súd správne, postupom na základe úvahy, rozdelil zodpovednosť za platby v súvislosti s užívaním bytu na polovicu každému z dospelých užívateľov bytu. Tak isto správne postupoval prvostupňový súd aj v súvislosti s úhradou záloh prostredníctvom dokladov SIPO II., na ktorých úhradách žalobkyňa žiadala priznať polovicu, pričom žalovaný nepreukázal zníženú mieru užívania uplatnených služieb dodávaných a účtovaných prostredníctvom SIPO. Preto prvostupňový súd správne postupoval, keď zaviazal žalovaného na úhradu polovicu týchto uplatnených trov.

Vo vzťahu k poplatkom spojeným s užívaním bytu, ktoré vyplývajú z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním, prvostupňový súd zvolil kľúč, pri ktorom na základe dokladov svedčiacich, o hlásení osôb u vlastníka bytu (3 osoby) určil za tieto vyúčtovania žalovanému podiel vo výške 1/3, keď žalovaný nepreukázal, že by tento byt bol užívaný v inom rozsahu, resp. žeby tieto služby z jeho strany boli užívané v inom rozsahu ako vo výške 1/3.

Ostalo na ľarche oboch účastníkov konania, keď si nespĺnili svoju povinnosť oznámiť správcovi aktuálnu zmenu v počte osôb nachádzajúcich v byte.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní vychádzal z nielen povinnosti tvrdiť a dôkazného bremena žalobkyne, ale aj zo skutočnosti, že aj žalovaný, ktorý tvrdí určité skutočnosti musí ich tiež preukázať, čo sa v danom prípade nestalo, keď žalovaný nepreukázal nižšiu mieru užívania nehnuteľnosti, ako 1 a nižšiu mieru akou sa má podieľať na úhradách vyplývajúcich zo SIPO ako v 1 a nižšiu mieru účasti žalovaného na úhradách v súvislosti s vyúčtovaním nákladov za služby spojené s bývaním, než 1/3.

Preto odvolací súd napadnutý výrok rozsudok súdu prvého stupňa, okrem výroku o zamietnutí v časti žaloby uplatnenou žalobkyňou podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. Úspešná žalobkyňa si uplatnila trovy odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania však z obsahu spisu jej nevyplývajú žiadne. Neúspešný žalovaný si trovy odvolacieho konania neuplatnil a vzhľadom na neúspech v odvolacom konaní, nárok na ich náhradu nemá.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.